

РЕШЕНИЕ

№ 8845

гр. София, 13.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 12.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5720** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. ЗМГО.

Образувано е на основание на основание изпратена от Патентно ведомство постъпила жалба от Х. Л. Е., В., САЩ, депозирана чрез пълномощника му адв.Е. М., срещу Решение №РС-76-/1/ от 25.03.2024 г. на Председателя на Патентно ведомство, с което е оставена без уважение жалбата срещу решение от 05.12.2022 г. на състав по опозиции за частично отхвърляне на опозиция срещу заявка за марка №163734 „ООНАУА“ (комбинирана) за стоките от клас 1: антиоксиданти за производство на хранителни добавки. В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение с твърдения за несъответствието му с материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и поради несъответствие с целта на ЗМГО. Според оспорващия мотивите на административния орган в обжалваното решение, че между стоките в клас 1 не съществувало сходство, са неоснователни и това съответно е опорочило законосъобразността от материалноправна гледна точка на оспорената част от постановения административен акт. Твърди, че съществува сходство между заявените стоки в клас 1. антиоксиданти за производство ни хранителни добавки и стоките в клас 5. аитноксидантни таблетки: хранителни добавки, за които е защитена по-ранната национална марка с рег. № 103584. По подробно изложени в тази насока съображения се иска отмяна на оспореното решение. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, Председателя на Патентно ведомство, чрез процесуалния си

представител в съдебно заседание юрисконсулт Н. Д. оспорва жалбата. Подробни съображения за нейната неоснователност са изложени в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Конституираната като заинтересована страна К. А. А. от [населено място], в представен писмен отговор оспорва жалбата с изложени доводи за нейната неоснователност. Претендира разноски по списък.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка. Назначена е и приета по искане на процесуалния представител на оспорващия съдебно-маркова експертиза, заключението по която е оспорено от ответника.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Заинтересованата страна К. А. А. от [населено място] е подала Заявка за регистрация с вх. №163734/27.08.2021 г. за марка ООНАУА – комбинирана за стоки и услуги в класове 1, 3, и 21. След подаване на заявката е изготвено експертно заключение от 11.10.2021 г., съгласно което заявката отговаря на изискванията за формална редовност и на изискванията на чл.11 ЗМГО. Разпоредено е заявката да се публикува в бр.10.1/15.10.2021 г. на официалния бюлетин на ПВ. За експертизата и публикацията е уведомен заявителът, с писмо от 11.10.2021 г., като е посочено, че в тримесечен срок от датата на публикацията всяко лице може да подаде възражение на основание чл.51, ал.1 ЗМГО, а лицата по чл.52, ал.1 ЗМГО - опозиция срещу регистрацията на марката.

На 12.01.2022 г., в рамките на определения от закона срок, от името на Х. Л. Е., В., САЩ, чрез ПИС адв.Е. М. в Патентното ведомство, е постъпила опозиция срещу регистрацията на марката. Опозицията е подадена на основание разпоредбата на чл.52, ал.1, т.1 ЗМГО, вр. чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО по отношение на всички заявени стоки в класове 1, 3, и 21. С нея опонентът сочи, че е притежател на национална марка рег. №103584 с дата на заявяване 25.04.2018 г. и с правна защита в България за стоки класове 5, 29 и 30. Опозицията се базира на всички стоки в клас 5 и на посочени стоки в клас 30. Изложено е, че регистрираната марка на опонента е по-ранна марка спрямо заявената марка, съгласно чл.12, ал.2, т.1 ЗМГО, като покрива стоки в класове 5 и 30, които са идентични и сходни на стоките в класове 1, 3 и 21 от оспорената заявка и е сходна на заявената марка в степен, в която съществува вероятност от объркване по отношение на потребителите, включваща възможност за свързване на по-късната марка с по-ранната. По подробно изложени съображения е поискано регистрацията на марката да бъде отказана.

За подадената опозиция на 17.02.2022 г. е уведомен заявителът, като му е указана възможността в 3-месечен срок за постигане на споразумение. Доколкото такова не е постигнато, на заявителя на марката е даден срок от 2 месеца да представи отговор по опозицията. Такъв не е представен.

Опозицията е разгледана от опозиционен състав, който с Решение от 05.12.2022 г. я е оставил без уважение по отношение на всички заявени стоки от Клас 1 и е отказал регистрацията на марката по отношение на всички заявени стоки от Клас 03 и Клас 21.

В мотивите си при анализа за идентичност или сходство на процесните стоки съставът е приел по отношение на атакуваните всички заявени стоки в клас 1, противопоставени на стоките на опонента от клас 5, за които ползва закрила, че

по-ранната марка има закрила за широк набор от стоки, съдържащи се в азбучния списък на клас 05, които могат да бъдат причислени към следните категории: „фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; хигиенни препарати за медицински цели; диетични храни и вещества за медицински или ветеринарни цели, бебешки храни; диетични добавки за хора и животни; пластири, превързочни материали; материали за пломбиране на зъби и за зъбни отливки; дезинфектанти; препарати за унищожаване на вредни животни; фунгициди, хербициди и много други всички те представляват готови продукти, предназначени за директна консумация/употреба. Заявените стоки в клас 1 представляват витамини, антиоксиданти и чаени екстракти под формата на суровини за производството на козметични продукти, фармацевтични продукти и хранителни добавки, както и филтриращи препарати при производство на напитки, т.е. представляват химически продукти, за употреба в промишлеността и най-вече за употреба в козметичната и фармацевтичната промишленост. Въпреки че големите химически компании, обикновено участват в производството на всички видове основни химикали, специални химикали и продукти за науката за промишлеността, включително фармацевтични продукти и пестициди, както и крайни продукти, като почистващи препарати и козметика, самият факт, че всички изброени имат една и съща същност - тъй като представляват химически продукти - не е достатъчно, за да бъдат определени за сходни.

Обърнато е специално внимание на специфичното предназначение на тези химикали, както и на техните потребители и дистрибуторски канали. Прието е, че тук важи принципа за връзката между суровините, полуобработените и крайните продукти, а именно фактът, че един продукт се използва за производството на друг, не е достатъчно само по себе си, за да покаже, че стоките са сходни, тъй като тяхното естество, предназначение, съответните потребители и дистрибуторски канали може да са доста различни (04/13/2011, T-98/09, T Tumesa Tubos del M. S.A., EU:T:2011:167, § 49-51). Изведен е извод, че въпреки че стоките от клас 5 обикновено са комбинации от различни химикали, те по принцип не се считат за сходни на стоките, включени в клас 1. Тяхното предназначение като завършен продукт обикновено се различава от стоките в клас 1, които са предимно в сурово, незавършено състояние и все още не са смесени с други химикали и инертни носители в краен продукт. Освен това готовите продукти от клас 5 обикновено са насочени към различна публика и не споделят едни и същи канали за разпространение.

Предвид това е прието, че не съществува сходство между атакуваните стоки в клас 01 и каквито и да е стоки от по-ранната марка в клас 05, макар едните да представляват суровини, които се включват в състава на другите, тъй като същите имат различно предназначение и се изискват множество стъпки на обработка на суровината, както и употребата на други вещества, както и преминаването през редица специфични производствени процеси, докато суровината се трансформира в готов продукт от клас 5. Този извод важи в още по-голяма степен предвид факта, че заявените стоки, представляват суровини, които обикновено не представляват активната съставка на крайния продукт от клас 05, но дори и да са основна съставка в състава на някои от продуктите от клас 05, това няма да е достатъчно за да се констатира сходство, тъй като сравняваните стоки имат различни потребители, предлагат се на различни места и задоволяват напълно различни потребности, едните са предназначени за фармацевтичните компании или промишлени предприятия, а другите са готови

продукти за крайния потребител.

По отношение на стоките от клас 1, доколкото едно от кумулативните изисквания на чл.12, ал.1, т.2 - идентичност и/или сходство между стоките, не е налице е изведен извод, че фактическият състав на чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО не е изпълнен, поради което подадената опозицията е оставена без уважение за тези стоки.

Срещу решението на основание чл.69, ал.1, т.3 ЗМГО от Х. Л. Е., В., САЩ, чрез ПИС адв.Е. М. е подадена жалба на 06.01.2023 г., с която е поискана неговата отмяна в частта, в която опозицията срещу заявка за марка №163734 е частично отхвърлена като неоснователна по отношение на стоките от Клас 1: антиоксиданти за производство на хранителни добавки.

С писмо от 10.01.2023 г. заинтересованата страна - заявителят на процесната марка, е уведомена за постъпилата жалба срещу оспорваното решение на състав по опозиции, като е даден едномесечен срок за становище. В указания срок, такова не е представено.

Жалбата срещу решението на опозиционния състав е разгледана от състав, назначен от председателя на ПВ на Р.България със Заповед №3-3/1/ от 09.01.2023 г., който в изготвено по нея становище е приел, че същата е неоснователна. На основание така изготвеното становище и направеното проучване, Председателя на ПВ на Р. България е постановил оспореното решение №РС-76-/1/ от 25.03.2024 г., с което е оставена без уважение жалбата от дружеството срещу Решение от 05.12.2022 г. на състава по опозиции, с което е постановен частичен отказ за регистрация на марка с вх. №163734 ООНАУА, комбинирана.

В мотивите на оспореното решение съобразно заявеното в жалбата, че се оспорва само извода на опозиционния състав, че между процесните стоки от клас 1 на МКСУ „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ и стоките на по-ранната марка от клас 5 на МКСУ „антиоксидантни таблетки; хранителни добавки“ липсва идентичност и сходство, е прието, че предмет на анализ следва да е единствено сравняването на посочените конфликтни стоки и съответно правилност на опозиционното решение в тази му част. Председателя на ПВ е изяснил същността на стоките, като е приел, че „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ представляват група биохимични вещества, действащи благоприятно на човешкия организъм, като основното им свойство е унищожаване на свободните радикали в организма, които отделят отровни оксиди и застрашават организма от заболявания. Прието е, че при заявяването им, стоките са конкретно посочени като такива, които се използват в производството на хранителни добавки, т.е. тяхното предназначение се изразява в това да бъдат влагани в други продукти за консумация. Противопоставените стоки „антиоксидантни таблетки; хранителни добавки“ представляват добавки в течна или твърда форма към хранителния режим, които са обогатени с различни полезни за здравето вещества. Предвид естеството им и благоприятното въздействие върху организма, те са продукти, които се приемат с цел възстановяване, предпазване и поддържане на доброто здравословно състояние. Предвид изяснената същност на анализиранияте стоки е изведен извод, че „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ се определят като суровини за направата на противопоставените стоки като конкретни видове готови продукти. Прието е, че макар стоките на по-ранната марка обикновено да са комбинация от различни вещества, сред които и антиоксиданти, те не се считат за сходни със стоките, които се използват като суровини за тяхното производство.

Предназначението на таблетките и добавките като готови продукти за консумация е различно от това на техните съставки, които са предимно в необработено, незавършено състояние и все още не са смесени с други вещества за получаване на готов продукт. Оттук е изведен извод, че сравняваните стоки са предназначени за различни целеви аудитории – компании, които произвеждат готови продукти от една страна, и от друга – крайните потребители, които закупуват тези готови продукти. Предвид това е прието, че стоките се различават в своите канали за разпространение и в търговския си произход.

Въз основа на изложеното е прието, че изводът на опозиционния състав за липса на сходство между сравняваните стоки от класове 1 и 5 на МКСУ е правилен и като такъв е потвърден от Председателя на ПВ. Посочено е, че след като е установена липса на идентичност или сходство на стоките, не се налага проверка за наличието на останалите кумулативно изискуеми елементи по чл.12, ал.1 ЗМГО, защото дори от евентуалния анализ на знаците да се установи сходство между тях, то тази констатация не е в състояние да промени крайния извод за липса на вероятност за объркване, тъй като стоките на марките са различни.

Решението е връчено на представител на жалбоподателя на 27.03.2024 г. Жалбата срещу него е подадена на 27.05.2024 г.

По делото е изготвена и приета съдебно-маркова експертиза, вещото лице по която е извършило сравнение на стоки от класовете 1 и 5 на МКСУ съгласно Насоките за марките на ЕUIPO, и по специално в частта „Сравнение на стоки и услуги - Специфични отрасли“. При преценка на наличието или липсата на сходство между сравняваните стоки вещото лице е взело предвид Насоки за марки на С., част В „Опозиция“, раздел 2 „Двойна идентичност и вероятност за объркване“, Глава 2 „Сравняване на стоки и услуги“, 5 Приложение II: „Специфични отрасли“, 5.1.1. Химикали (клас 1) спрямо химически продукти (класове 3 и 5)“ и естеството и формата на предлагане. За целта, на първо място е направена оценка на естеството и предназначението на сравняваните продукти и е изяснен обхватът във формулировката на конкретните термини. Вещото лице е посочило, че при сравнение на стоки, които представляват химични продукти, въпреки че са класирани в различни класове на Класификацията (клас 1 и клас 5), е възможен различен подход, при който следва да се отчитат фактори като сходен състав, който определя физиологичният ефект на продуктите, както и обстоятелството, че е възможно при някои стоки от клас 1, които са не само химикали, а полуготови или дори готови продукти със специфично приложение. Следвайки този принцип е дало заключение, че сравняваните стоки „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ от клас 1, от една страна, и „антиоксидантни таблетки; хранителни добавки“ от клас 5 от друга страна имат сходно естество и предназначение, което се основава на присъствието на антиоксидант и в двата случая. Формата, в която се предлагат, също може да е сходна - течност, прахообразна форма, и т.н. „Антиоксидантите“ в клас 1 представляват полуготов продукт, който се влага в стоките от клас 5 „антиоксидантни таблетки; „хранителни добавки“ и в този смисъл е прието, че антиоксидантите са не просто химикали, но и готови или полуготови продукти.

Според заключението стоката „антиоксиданти за хранителни добавки“ от клас 1, предвид конкретната формулировка (т.е. присъщото смислово значение на израза) е предназначена за получаването на хранителни добавки, и по-специално на такива с антиоксидантно действие (унищожаване на свободните радикали в организма, които

отделят отровни оксиди и са вредни за здравето). Тези антиоксиданти могат да се извличат както от естествени суровини, така и да се синтезират от различни продукти по изкуствен начин, но и в двата случая се касае за някакъв технологичен процес, който е свързан с определена преработка и провеждане на конкретни химични и физични процеси, чрез които съответните суровини се превръщат в антиоксидант, подходящ за влагане в хранителни добавки. От тук е изведен извод, че предвид предварителната обработка на суровините се получава полуготов и даже готов продукт за допълнително влагане в хранителните добавки.

Оценявайки степента на трансформиране (преобразуване) на суровината, като е приело антиоксидантите за хранителни добавки от клас 1 в качеството на суровина за производство на хранителни добавки, вещото лице е извело извод, че не е необходима специална трансформация на продукта от клас 1 за получаването на продукт от клас 5. Това е така, защото трансформирането по своята същност включва дозиране на количеството антиоксидант в хранителната добавка, като продуктите от клас 1 са в концентрирана форма и дозировката ги превръща в продуктите от клас 5.

По отношение на хранителните добавки вещото лице е посочило, че могат да се предлагат във вид на течност, сироп, таблетки, гел и други фармацевтични форми, в зависимост от предназначението им. Следователно, антиоксидантните таблетки, за които се отнася по-ранната марка за стоки от клас 5, на практика, представляват една от тези фармацевтични форми на предлагане на хранителната добавка, която при това притежава антиоксидантно действие. Изложено е, че стоката „хранителна добавка“ обобщава различните фармацевтични форми, без при това да се посочва конкретна форма (течност, прах, таблетки и т.н). Освен това тази формулировка не конкретизира действието на хранителната добавка. Тази формулировка обобщава всякакви видове хранителни добавки, с най-разнообразно действие, обусловено от много възможни различни състави. Предвид това е изведен извод, че в това понятие могат да се включат всякакви хранителни добавки, в това число и такива с антиоксидантно действие.

Предвид сходствата в естеството и предназначението на антиоксидантите от клас 1 и хранителните добавки на база антиоксиданти, в това число и антиоксидантните таблетки, вещото лице е приело, че могат да имат един и същ търговски произход и канали на разпространение, както и релевантни потребители. Те могат да се предлагат от едни и същи търговци и по едни и същи дистрибуционни пътища. След като е налице еднакво естество и предназначение, и липсата на съществена трансформация при превръщане на едните стоки (от клас 1) в другите (от клас 5) е възможно търговецът и на двете групи стоки да бъде един и същ, като предлага и двата продукта.

Предвид изложеното и съобразно Насоки за марки на ЕUIPO, част В „Опозиция“, раздел 2 „Двойна идентичност и вероятност за объркване“, Глава 2 „Сравняване на стоки и услуги“, 5 Приложение II: „Специфични отрасли“, 5.1.1. „Химикали (клас 1) спрямо химически продукти (класове 3 и 5)“ и предвид естеството и формата на предлагане, вещото лице е дало заключение, че стоките, покрити от национална марка №103484 в клас 5 „Антиоксиданти таблетки; хранителни добавки“ и стоките, покрити от

процесната заявка на марка №163734 в клас 1 „антиоксиданти за производството на хранителни добавки“ могат да се оценят като сходни.

По отношение на назначената и приета в настоящото производство експертиза съдът приема, че заключението на същата следва да бъде ценено само в частта, в която на съда са необходими специални знания, с каквито не разполага, съобразно разпоредбата на чл.195, ал.1 ГПК. В случая това касае естеството на стоките и трансформацията на едната при производството на другата, необходими са преценката за наличие на сходство между процесните стоки. Преценката дали са налице критериите за определяне на сходство между стоките и изводът дали същите са сходни са правни изводи, които съдът следва да изведе на основание собствената си преценка.

При така установеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл.168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесното решение е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.84, ал.1 ЗМГО, от легитимирано лице, адресат на решението, с което се отхвърля жалбата му срещу решение на състав по опозиция, с което е оставена без уважение подадената от него опозиция. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл.75, ал.12 ЗМГО. Решението, в съответствие с тази норма, се взема от Председателя на ПВ или от оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателят на ПВ, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл.146, т.1 АПК.

Същото е постановено в изискуемата се писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като съдът не констатира и пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл.75, ал.1 до ал.10 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Такива съществени нарушения на административнопроизводствените правила не се констатираха. На всяка от страните в производството е даден достатъчен и законоустановен срок да вземе становище по исканията и възраженията на другата страна, а в тяхната съвкупност са обсъдени от административния орган в процесното решение.

Производството е образувано по Заявка за регистрация с вх. №163734/27.08.2021 г. за марка ООНАУА – комбинирана за стоки и услуги в класове 1, 3, и 21. Срещу същата е подадена опозиция от страна на

жалбоподателя Х. Л. Е., В., САЩ, чрез ПИС адв.Е. М., като притежател на национална марка рег. №103584 с дата на заявяване 25.04.2018 г. и с правна защита в България за стоки класове 5, 29 и 30. Производството по опозицията е съобщено на заявителя на марката, даден му е срок за становище, за искания и доказателства. След изтичане на съответните срокове и след изясняване на релевантните факти, производството по опозицията е приключило с постановяване на решение, което е съобщено на страните и Х. Л. Е., В. е упражнило правото си на жалба, в резултат на която е проведено проучване и след дадено становище от състав, назначен от председателя на ПВ на Р. България е постановен оспорения пред съда административен акт. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че не са налице допуснати от органа съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на процесуално основание.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав приема следното:

Член 52, ал.1 ЗМГО допуска за притежателите на по-ранно право върху марка възможността да подадат на основание чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО опозиция срещу регистрацията на знак, който е с по-късна дата на заявяване или приоритет. Разпоредбата на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО забранява регистрацията на марка, идентична или сходна на по-ранна марка, при наличие на следните кумулативно изискуеми предпоставки: идентичност или сходство между стоките и услугите на марките, когато съществува вероятност за объркване на потребителите, включително поради възможност за свързване с по-ранната марка. В този смисъл, за да се прецени дали е приложима разпоредбата на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО и дали е налице основание за уважаване на опозицията, е необходимо да се установи дали между заявената марка и по-ранната марка за стоките и услугите, за които се отнасят марките, е налице идентичност или сходство между стоките или услугите на атакуваната и по-ранната марка, идентичност или сходство между марките в конфликт и съществува ли вероятност за объркване на потребителите, включваща възможност за свързване с по-ранната марка, т.е. опасност потребителите да повярват, че стоките произхождат от едно и също или икономически свързани лица.

Безспорно по делото се доказва, че процесната марка, с вх. №163734 ООНАУА - комбинирана, е заявена за регистрация от К. А. А. от [населено място] на 27.08.2021 г. за стоки и услуги от клас 1, 3 и 21 на МКСУ.

Срещу заявката за регистрация на марката е подадена опозиция от 12.01.2022 г. от Х. Л. Е., В., чрез ПИС адв.Е. М., като притежател на национална марка рег. №103584 с дата на заявяване 25.04.2018 г. и регистрирана на 09.11.2018 г. и с правна защита в България за стоки класове 5, 29 и 30. Т.е., налице се по-рано регистрирана марка на подателя на опозицията.

Подадената опозиция е оставена без уважение с решението на състава по опозиции по отношение на всички заявени стори от Клас 1 на МКСУ, като жалбата срещу това решението е била насочена само срещу стоките от клас 1 на МКБУ „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“. Следователно спорният по делото въпрос, е относно наличието на сходството относно атакуваните стоки „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“от клас 1 на МКСУ и противопоставените стоки „антиоксидантни

таблетки; хранителни добавки“ от клас 5 на МКСУ.

За да се извърши преценка за наличие или липса на сходство между стоките на първо място следва да се прецени значението на използваните термини при тяхното заявяване. Разпоредбата на чл.43, ал.2 ЗМГО предвижда, че стоките и/или услугите се описват по начин, който да позволи достатъчно ясно и точно да се определи обхватът на закрилата. При използването на общи термини се приема, че в тях се включват само стоките и/или услугите, недвусмислено обхванати от буквалното значение на термина. При тази преценка относно „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ съдът приема, че от описанието на стоката следва извод, че антиоксидантите са заявени като суровина за производство на краен продукт – хранителна добавка. Стоката „антиоксиданти за хранителни добавки“ от клас 1 са предназначени за получаването на хранителни добавки, и по-специално на такива с антиоксидантно действие (унищожаване на свободните радикали в организма, които отделят отровни оксиди и са вредни за здравето). Както е посочило и вещото лице в приетата експертиза, тези антиоксиданти могат да се извличат както от естествени суровини, така и да се синтезират от различни продукти по изкуствен начин, но и в двата случая се касае за някакъв технологичен процес, който е свързан с определена преработка и провеждане на конкретни химични и физични процеси, чрез които съответните суровини се превръщат в антиоксидант, подходящ за влагане в хранителни добавки. От тук следва, че предвид предварителната обработка на суровините се получава полуготов продукт за допълнително влагане в хранителните добавки. От описанието на противопоставените стоки „антиоксидантни таблетки; хранителни добавки“ следва извода, че същите са краен продукт, съдържащ антиоксиданти. Както е приело и вещото лице, не е необходима специална трансформация на продукта от клас 1 за получаването на продукт от клас 5. В случая трансформирането по своята същност включва дозиране на количеството антиоксидант в хранителната добавка, като продуктите от клас 1 са в концентрирана форма и дозировката ги превръща в продуктите от клас 5. Така направеното тълкуване на термините в описанието на стоките води до извода, че първите са суровина за производство, съставна част на вторите. Сравняваните стоки са в различни класове на МКСУ, но съгласно чл.43, ал.3 ЗМГО това не е пречка за сравняването им и преценката дали са сходни. Тази разпоредба предвижда, че класирането на отделните стоки и/или услуги в един и същ клас на МКСУ не е основание те да бъдат определени като сходни, съответно класирането на отделните стоки и/или услуги в различни класове не е основание те да бъдат определени като несходни.

Основните фактори за оценка на сходство между стоките са: естество; предназначение; начин на използване; дали са допълващи се или конкуриращи се. Други фактори за сравнение са: канали за разпространение; съответен кръг потребители; обичаен търговски произход; принципно поведение на потребителите; общоизвестни факти. В съдебната практика на Съда на ЕС по делото Canon (29/09/1998, C-39/97, Canon, EU:C: 1998:442) е прието, че при оценяване на сходството на стоки следва да се вземат предвид всички относими фактори, свързани със самите стоки и съобразени със спецификата на конкретния случай.

Естеството на стоките включва оценката на основните, присъщи качества или характеристики, по които един продукт се различава от търговска гледна точка. По отношение на процесните стоки това може да включва съставките на продукта и физическо агрегатно състояние. При извършена преценка съдът приема, че сравняваните стоки „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ от клас 1, от една страна, и „антиоксидантни таблетки; хранителни добавки“ от клас 5 от друга страна имат сходно естество, което се основава на присъствието на антиоксидант и в двата случая. Формата, в която се предлагат също може да е сходна - течност, прахообразна форма, и т.н. „Антиоксидантите“ в клас 1 представляват полуготов продукт, който се влага в стоките от клас 5 „антиоксидантни таблетки; „хранителни добавки“ и в този смисъл, антиоксидантите са суровина, основна съставка на антиоксидантните таблетки и хранителни добавки, които ги съдържат. Следователно сравняваните стоки по фактор естество са сходни.

Критерият „Предназначение“ оценява за какво основно следва да се ползват сравняваните стоки. От гледна точка на присъствието на антиоксидант и в двата случая следва извода, че стоките са със сходно предназначение - унищожаване на свободните радикали в организма, които отделят отровни оксиди и са вредни за здравето. Но доколкото в описанието на стоката „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ от клас 1 на МКСУ изрично е посочено, че е за производство на хранителни добавки следва извода, че предназначението ѝ е именно за влагане в производството на друг готов продукт. От своя страна стоките от клас 5 „антиоксидантни таблетки; хранителни добавки“ са с предназначение за директна консумация от потребителите. Следователно различни са и методите на използване на двата вида стоки: първите са предназначени и се използват за производство на крайни продукти, а вторите са крайни продукти, готови за консумация от потребителите.

При преценката дали сравняваните стоки са конкуриращи се се взема предвид дали същите могат да бъдат взаимнозаменяеми. В настоящия случай съдът приема, че това не е така, тъй като стоките от клас 1 се прие, че са предназначени за производство на стоки от клас 5, а не за директен прием от крайния потребител. Затова следва извода, че не са взаимнозаменяеми.

Стоките са допълващи се когато между тях има тясна връзка, в смисъл, че едните са необходими или важни за използване на другите, в резултат на което потребителите могат да мислят, че едно и също предприятие е отговорно за производството на тези стоки. По отношение на процесните стоки съдът прие, че стоките „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ от клас 1 на МКСУ са основна съставна част на „антиоксидантни таблетки; хранителни добавки“ от клас 5 когато хранителните добавки съдържат антиоксиданти. Но ако един продукт се използва за производството на друг, това не е достатъчно само по себе си, за да се приеме, че стоките са сходни. Според съдебната практика (Решение на Съда на ЕС по дело T-270/10 KARRA/KARA, пар. 58), суровините, подложени на процес на трансформация, са съществено различни от крайните продукти, които включват или са обхванати от тези суровини, по отношение на тяхната природа, цел и предназначение. Това е така, тъй като същите са

предназначени за различен кръг потребители. Стоките „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ от клас 1 на МКСУ са изцяло насочени към производствения сектор и специфични потребителски кръгове, а именно производители от фармацевтичната или химическата индустрии. Обичайно посочените стоки не се предлагат в магазини или аптеки, а се предлагат чрез директен контакт със съответния производител, в количества на едро, които след това се влагат в производството на съответния краен продукт. От друга страна стоките „антиоксидантни таблетки, хранителни добавки “ (клас 5) представляват готови за консумация продукти, които се предлагат на масовия краен потребител. За разлика от стоките от клас 1 освен това, каналите им на разпространение са съответните аптечни мрежи или специализирани магазини, където могат да бъдат закупени. Предвид изложеното следва извод, че стоките имат различни релевантни потребители, различни канали на разпространение и начин на предлагане, което обуславя извода, че същите не са допълващи се, съответно липсва сходство между тях.

С оглед липсата на една от кумулативно изискуемите предпоставки от фактическия състав на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО, а именно идентичност или сходство на стоките, следва да се приеме, че не са налице основания за отказ за регистрация на заявената от заинтересованата страна марка за стоки „антиоксиданти за производство на хранителни добавки“ от клас 1 на МКСУ. Поради това, ответният орган правилно е отхвърлил жалбата на срещу решението по опозицията в оспорената му част.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определено в съответствие с чл. 143 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

На заинтересованата страна такива не следва да се присъждат, тъй като няма доказателства за заплащане на разноски.

На адв. А. не се дължи адвокатски хонорар, тъй като липсва договор за правна помощ, в който да е уговорено, че на страната е предоставена безвъзмездна адвокатска помощ. Липсва и пълномощно, по силата на което да е упълномощен от заинтересованата страна да я представлява в хода на настоящото съдебно производство. Само представения от самия адвокат списък по чл.80 ГПК и депозиран от него отговор на жалбата не са достатъчни, за да обусловят присъждането на разноски на адвоката по чл.38 от Закона за адвокатурата.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, , Административен съд София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Л. Е., В., САЩ, депозирана чрез пълномощника му адв.Е. М., срещу Решение №РС-76-/1/ от 25.03.2024 г. на Председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА Х. Л. Е., В., САЩ **ДА ЗАПЛАТИ** на Патентно ведомство деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: